

рніші напрямки міграції – це Польща, Росія, Чехія та Італія. Але найголовніше те, що кількість мігрантів з України постійно зростає. Міжнародна організація з міграції прогнозує у 2050 році 32,9 млн. населення в Україні.

Україна помітно поступається більшості європейських країн за рівнем та якістю життя населення, і саме це спонукає до переїзду частину активних і амбітних осіб, які вбачають у міграції надійний спосіб поліпшення свого життя. Мігранти прагнуть не тільки вищих заробітків (хоча цей чинник є найважливішим), а і спокійного, стабільного життя у місцях, де безпечно середовище, доступна якісна медицина, гарні дороги і транспорт, чисті вулиці й повітря. Відповідно, головною стратегією запобігання відтоку населення з країни має стати забезпечення не лише економічної стабільності, а й створення інфраструктури та можливостей до якісного і здорового життя населення з можливістю розвитку та з забезпеченням свобод.

СЦЕНАРІЙ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ ПІД ВПЛИВОМ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Шарган К.С.

Науковий керівник – Рибак Г.І., канд. екон. наук, доцент

Поступальний розвиток цивілізації, світової економіки призводить до неминучих інтеграційних процесів між державами. Найбільш універсальним виявом цих процесів стала глобалізація, що набула надзвичайного поширення за останню чверть минулого століття. Глобалізація товарних ринків формує нові моделі поведінки споживачів на цільових закордонних ринках, обумовлює необхідність удосконалення технологій міжнародної маркетингової діяльності, зокрема формування та розвиток глобальних брендів.

Метою дослідження є теоретичне обґрунтування та аналіз впливу факторів глобалізації на розвиток економіки України.

Економічна глобалізація означає збільшення взаємозалежності національних економік усього світу, зумовлене швидким зростанням руху через кордони товарів, послуг, технологій та капіталу. Тоді як глобалізація бізнесу зосереджена навколо зменшення регуляції міжнародної торгівлі й тарифів, податків та інших перешкод глобальній торгівлі, економічна глобалізація є процесом інтеграції між країнами, що формує світового ринок. Залежно від парадигми економічну глобалізацію можна розглядати і як позитивне, і як негативне явище.

В загальному вигляді до позитивних наслідків можна віднести: в першу чергу, поглиблення спеціалізації й міжнародного поділу праці, що підвищує середній рівня; економію на масштабах виробництва, що

дозволяє вирішити проблему обмеженості ресурсів; також створення виграшу від вільної торгівлі на взаємовигідній основі, що задовольняє всі сторони; підсилення конкуренції, що стимулює подальший розвиток нових технологій і поширення їх серед країн; мобілізація фінансових ресурсів, що дозволяє їх більш ефективно використання; об'єднує країни для рішення загальних проблем людства.

Але від глобалізаційних процесів окрім позитивних моментів виникають й суперечливі та негативні, до яких слід віднести перш за все те, що: ряд галузей значно програє від глобалізаційних процесів, що спричиняє відтік капіталу і робочої сили з них; зростає розрив в рівні добробуту багатих і бідних країн, що веде до витіснення останніх на узбіччя світового господарства; прискорюється поширення транснаціональної злочинності; поглиблюється уразливість економічного суверенітету держав, що опиняються в зростаючій залежності від ТНК та світових криз не лише економічного характеру.

Українська економіка в останні роки досить сильно стала залежною від глобалізаційних процесів, що віддзеркалюється на економічному, політичному та соціальному становищі країни. Але навіть в умовах поточної кризи Україна, завдяки своєму географічному положенню, багатим природним ресурсам і людському капіталу, має оптимальні можливості для використання переваг чергового етапу глобалізації, - динаміку якого буде визначати зростаючий середній клас ринків, що розвиваються. Проте, недоліки інституційних структур на тлі відсутності довгострокової стратегії розвитку істотно обмежують темпи і масштаби модернізації економіки на етапі, коли країні необхідно прискорюватися до мінливих міжнародних тенденцій.

Відповідно до сучасних світових тенденцій українському уряду слід звернути увагу на:

1. Адаптацію до зміщення географії попиту в світовій економіці. На тлі зниження попиту на деякі види традиційно експортованої Україною продукції і переходу розвиваються ринків на більшу внутрішнє споживання країні слід скорегувати свої позиції на глобальних ринках і переоснастити економіку з урахуванням такого роду перетворень.

2. Заохочення більш ефективного створення доданої вартості в економіці України. Всі галузі економіки потребують припливу нових великих інвестицій для підвищення рівня продуктивності та впровадження технологій, що, в свою чергу, вимагає підтримки з боку різних установ і конкурентоспроможного ринкового середовища.

3. Скорочення питомої ваги енергоспоживання і забезпечення надійного доступу до енергоресурсів. В найкоротші терміни країна повинна приділити особливу увагу реформування цін на енергоносії. Центральним аспектом всіх цих завдань є нагальна необхідність формування, з опорою на активну співпрацю всіх зацікавлених сторін, інституційного середовища.

Глобалізація передбачає, що країни стають не просто взаємозалежними з причини формування системи міжнародного інтегрованого виробництва, зростання обсягів світової торгівлі та потоків іноземних інвестицій, інтенсифікації руху технологічних нововведень тощо, але й більш вразливими щодо негативного впливу світогосподарських зв'язків. Але, водночас отримують безліч можливостей для розвитку та вдосконалення. Відповідно Україна може використати свій потенціал і отримати користь зі змін, що відбуваються у світі.

ІНДЕКС ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ: ЦІЛІ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ КРАЇН СВІТУ ТА УКРАЇНИ

Тимченко Н.С.

Науковий керівник – Бельська Т.В., д-р наук держ. упр., доцент

Згідно з індексом гендерної рівності, який вимірює прогрес щодо міжнародно узгоджених цілей, жодна країна світу не досягне рівноваги в цьому питанні до 2030 року.

Гендерна рівність – рівний правовий статус жінок і чоловіків та рівні можливості для його реалізації, що дозволяє особам обох статей брати рівну участь у всіх сферах життєдіяльності суспільства [2].

Навіть північним державам, які мають високий показник в рейтингу, потрібно прикласти величезних зусиль для виконання гендерних зобов'язань у 17 цілях сталого розвитку (ЦСР), які підписали 193 країни у 2015 році. Цілі вважаються основою глобальних зусиль для покінчення з бідністю та нерівністю та зупиненням кліматичної кризи. Кінцевий термін їх виконання – 2030 рік.

Вступний індекс гендерної рівності, розроблений за участю Equal Measures 2030 показав, що 2,8 мільярда жінок і дівчат проживають у країнах, які не дотримуються базових принципів рівноправності статей [3].

Equal Measures 2030 – це партнерство між громадянським суспільством та приватним сектором, включаючи Фонд Білла та Меліні Гейтс, Міжнародну жіночу коаліцію охорони здоров'я, KPMG, Femnet, Plan International та Women Deliver. Партнерство було створене у 2016 році для власних правдивих даних, необхідних для вирішення важливих результатів, досягнутих шляхом сталого розвитку.